

Selecció de les varietats d'albercoquer més reconegudes i preservades.

Bord capona

Arbre de vigor fort i port divergent que floreix a finals de febrer.

Fruit de forma oval triangular. Té la pell vellutada, de color ataronjat clar amb baixa proporció de color superposat. La carn és de color crema.

Es recol·lecta a la darrereria de juny.

Esmentada com a varietat conreada a Binissalem i definida com una de les més fines i saboroses.¹ També assenyalat com «el primer que els pastors empraven per fer coques a causa de la poca suculència de la carn».⁵

Galta vermella

Arbre de vigor fort i port entre erecte i divergent que floreix a mitjan març.

Fruit de forma oval triangular. Té la pell vellutada, de color ataronjat clar amb elevada proporció de color superposat. La carn és un poc més fosca que la pell.

Es recol·lecta a principi de juliol.

Anomenat *galta* i descrit com a «[...] gros, a una banda vermell i a l'altra blanquinós, i molt fi; madura devers el juny o juliol».⁴

Morro de bou

Arbre de vigor mitjà i port entre erecte i divergent que floreix a mitjan març.

Fruit circular, amb la pell vellutada, de color ataronjat i amb baixa proporció de color superposat. La carn és de color ataronjat clar.

Es recol·lecta a la primavera de juliol.

«Àcid i poc sucós. Apte per fer coques d'albercoc».⁵

Moscatell

Arbre de vigor escàs i port divergent que floreix a finals de març.

Fruit de forma oval triangular. Té la pell de color groguenc amb proporció de color superposat baixa, fins i tot absent. La carn és de color blanc i molt dolça.

Es recol·lecta a mitjan juny.

Descrit com a «[...] no molt gros, groguet blanquinós, molt bo».⁴

Taronjal

Arbre mitjanament vigorós i port entre erecte i divergent que floreix a mitjan març.

Fruit de forma oval triangular, amb la pell de color ataronjat clar i amb proporció de color superposat mitjana. La carn és del mateix color que la pell.

Es recol·lecta a finals de juny.

Mencionat per l'Arxiduc com «dels més comuns. Destaquen per la seva bona qualitat. Són els més grossos»² i assenyalada com «una de les varietats més antigues, de bona mida, color groc clar i gust exquisit»³ i «[...] amb el pinyol dolç; madura devers el juny».⁴

Lluentó

Arbre de vigor mitjà i port divergent que floreix a finals de febrer.

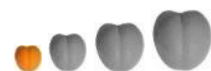
Fruit de forma oval triangular. Té la pell vellutada, de color ataronjat clar amb una proporció de color superposat mitjana. La carn és de color crema.

Es recol·lecta a finals de maig.

«Dels més comuns. Destaca per la seva bona qualitat».²

Inquer

Arbre mitjanament vigorós i port entre erecte i divergent que floreix a mitjan març.

Fruit oval, amb la pell de color ataronjat clar i amb baixa proporció de color superposat.

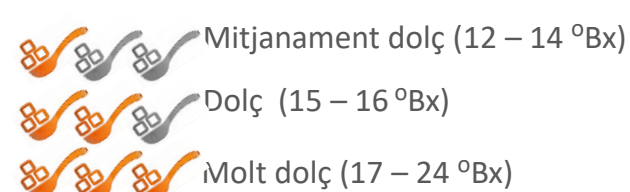
Es recol·lecta a finals de juny.

Llegenda:

MIDA DEL FRUIT (diàmetre):

DOLÇOR:

Referències:

¹ES PAGÉS MALLORQUÍ. *Revista bilingüe d'Agricultura pràctica*. Lluçmajor. Imp. Reus de Felanitx. Núm. 22 (febrer de 1900).

²AUGSBURG, A. LL. S. (1871). *Die Balearn*. Volum V. Mallorca. Edició de Caixa de Balears Sa Nostra (1987). Palma.

³ESTELRICH, P. (1907). *El albaricoquero, el cerezo y el ciruelo. Notas de cultivo leídas en el Congreso Agrícola celebrado en Manacor en 1907*. Establecimiento tipográfico de Rotger (1908). Palma.

⁴ALCOVER, A. M. I MOLL, F. DE B. (1930-1962). *Diccionari català-valencià - balear* (DCVB). Volums I - X.

⁵FONT ORAL.

SUAU, T. (2016). «Recerca bibliogràfica de varietats locals a les Illes Balears: albercocs, cireres, garroves, peres, pomes i prunes».